

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SUSKYSTINTŲ GAMTINIŲ DUJŲ TERMINALO ĮSTATYMO NR. XI-2053
11 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m. gruodžio 18 d. Nr. XIII-1783
Vilnius

1 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„11 straipsnis. SGD terminalo būtinojo kiekio tiekimas

1. SGD terminalo būtinojo kiekio tiekimą užtikrina paskirtasis tiekėjas, vadovaudamasis šiame įstatyme ir Vyriausybės nustatytais reikalavimais. Paskirtąjį tiekėją Vyriausybės nustatyta tvarka ir sąlygomis konkurso būdu paskiria Energetikos ministerija. Paskirtuoju tiekėju gali būti skiriama įmonė, kurioje valstybei tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 2/3 balsų visuotiniame akcininkų susirinkime suteikiančių akcijų. Paskirtasis tiekėjas negali vykdyti veiklos, susijusios su energijos perdavimu ir (ar) skirstymu, taip pat kita paskirtojo tiekėjo veikla, jo valdymas ir organizacinė struktūra neturi prieštarauti veiklos gamtinių dujų sektoriuje atskyrimo ir nepriklausomumo reikalavimams.

2. Paskirtasis tiekėjas privalo ekonomiškai naudingiausiu būdu įsigyti ir realizuoti SGD terminalo būtinajį kiekį ar jo dalį gamtinių dujų rinkoje ar suskystintų gamtinių dujų rinkoje. Paskirtojo tiekėjo parduodamo SGD terminalo būtinojo kiekio kaina yra nereguliuojama, išskyrus Gamtinių dujų įstatymo 9 straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus.

3. Jeigu SGD terminalo operatorius, nepažeisdamas SGD terminalo naudotojų teisių naudotis SGD terminalu, turi technines galimybes nevykdydamas dujinimo užtikrinti SGD terminalo techninę būklę, leidžiančią atsiradus poreikiui pradėti dujinimą ir tiekti gamtines dujas į perdavimo sistemą, Vyriausybės nustatyta tvarka SGD terminalo būtinojo kiekio dujinimas gali būti nevykdomas.

4. SGD terminalo būtinojo kiekio tiekimo pagrįstomis sąnaudomis yra laikomos sąnaudos, kurias išskirtinai patiria paskirtasis tiekėjas dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos veiklos vykdymo ir dėl kurių paskirtasis tiekėjas negali veikti tokiomis pačiomis rinkos sąlygomis kaip bet kuri kita gamtinių dujų tiekimo įmonė. Paskirtojo tiekėjo SGD terminalo būtinojo kiekio tiekimo pagrįstos sąnaudos yra:

1) skirtumas tarp paskirtojo tiekėjo už SGD terminalo būtinojo kiekio įsigijimą mokėtinos kainos už per ataskaitinį mėnesį išdujintą ir (ar) perkrautą SGD kiekį ir Komisijos nustatytos vidutinės faktinės ataskaitinio mėnesio svertinės gamtinių dujų importo į Lietuvos Respubliką kainos (toliau – vidutinė importo kaina);

2) pagal naudojimosi SGD terminalu taisykles viso paskirtojo tiekėjo SGD terminale technologinėms reikmėms sunaudoto SGD kiekio sąnaudos, kai paskirtasis tiekėjas yra vienintelis SGD terminalo naudotojas, turintis SGD atsargų SGD terminale, o ataskaitiniais laikotarpiais, kai SGD terminale fizinį ar virtualiai saugomą SGD kiekio likutį turi ir kiti SGD terminalo naudotojai, paskirtojo tiekėjo SGD terminale technologinėms reikmėms sunaudoto SGD kiekio, viršijančio kitų SGD terminalo naudotojų vidutinį technologinėms reikmėms sunaudotą SGD kiekį (procentinė išraiška nuo per ataskaitinį laikotarpį išdujinto SGD kiekio), sąnaudos;

3) SGD terminalo būtinojo kiekio tiekimo ilgalaikės garantijos finansavimo sąnaudos.

5. Vidutinė importo kaina, vadovaujantis objektyvumo ir skaidrumo principais, apskaičiuojama Komisijos nustatyta tvarka, įvertinant gamtinių dujų importą vykdančių tiekimo įmonių importuojamų gamtinių dujų kainas ir kitus objektyviai reikšmingus veiksnius. Nustatant vidutinę importo kainą, importuotų ir neenergetinėms reikmėms gamybos procesuose sunaudojamų gamtinių dujų importo kaina ir paskirtojo tiekėjo mokėtina kaina už SGD terminalo būtinojo kiekio įsigijimą nevertinama.

6. Susidaręs skirtumas tarp faktinių ir prognozuotų SGD terminalo būtinojo kiekio tiekimo pagrįstų sąnaudų Komisijos nustatyta tvarka ir sąlygomis įvertinamas nustatant papildomą dedamąją.

7. Šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų tinkamo įgyvendinimo priežiūrą ir kontrolę vykdo Komisija, vadovaudamasi jos patvirtintomis Prekybos gamtinėmis dujomis priežiūros taisyklėmis ir Vyriausybės nustatytais SGD terminalo būtinojo kiekio tiekimo reikalavimais. Komisija jai pavestoms funkcijoms atlikti turi teisę gauti iš valstybės institucijų, įstaigų ir organizacijų, gamtinių dujų tiekėjų bei energetikos įmonių informaciją apie gamtinių dujų įvežimą į Lietuvos Respubliką ir iš skirtingų šaltinių įsigijamus gamtinių dujų kiekius ir kainas, taip pat kitą susijusią informaciją, reikalingą vidutinei importo kainai apskaičiuoti ir faktiniam gamtinių dujų tiekimo diversifikavimui Lietuvos gamtinių dujų rinkoje įvertinti.

8. SGD terminalo būtinojo kiekio tiekimo laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis kaip pradinis SGD terminalo eksploatavimo laikotarpis, tai yra 10 metų nuo SGD terminalo eksploatavimo pradžios, nustato Vyriausybė. Šio įpareigojimo vykdymas Vyriausybės nutarimu gali būti sustabdytas ar nutrauktas nepasibaigus nustatytam laikotarpiui, kai Komisija, atlikusi gamtinių dujų tiekimo rinkos tyrimą, pateikia Vyriausybei išvadą, kad Lietuvos Respublikos

gamtinių dujų tiekimo rinka yra pakankamai išvystyta ir veikia efektyvios konkurencijos rinkoje sąlygomis, ir Energetikos ministerija pateikia išvadą apie tai, kad Lietuvos Respublikos gamtinių dujų rinkoje yra užtikrintas diversifikuotas gamtinių dujų tiekimas ir vartojimas, energijos tiekimo saugumas ir patikimumas bei vartotojų interesų apsauga.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 ir 5 dalis, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.

2. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, vadovaudamasi šio įstatymo nuostatomis, apskaičiuoja ir tvirtina 2019 metų gamtinių dujų tiekimo saugumo papildomą dedamąją prie gamtinių dujų perdavimo kainos, kuri įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.

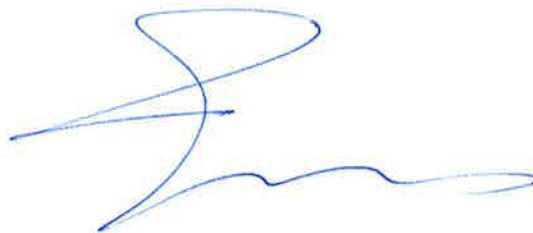
3. Elektros energijos ir (ar) šilumos energijos gamintojams, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis buvo paskirstomos remtinės elektros energijos gamybos apimtys ir (ar) kurių gaminamos energijos kaina buvo valstybės reguliuojama, įpareigojimas pirkti suskystintų gamtinių dujų (toliau – SGD) terminalo būtinąjį kiekį iš paskirtojo tiekėjo netenka galios nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos datos.

4. Įsigaliojus šiam įstatymui, skirtumas, susidaręs tarp paskirtojo tiekėjo faktinių ir prognozuotų SGD terminalo būtinąjo kiekio tiekimo pagrįstų sąnaudų, patirtų iki šio įstatymo įsigaliojimo, taip pat kainų skirtumas už iš požeminės gamtinių dujų saugyklos išimamo SGD terminalo būtinąjo kiekio likučio, kuris šio įstatymo įsigaliojimo metu buvo saugomas požeminėje gamtinių dujų saugykloje, įsigijimą mokėtos kainos ir Lietuvos Respublikos suskystintų gamtinių dujų terminalo įstatymo 11 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos vidutinės importo kainos, Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatyta tvarka ir sąlygomis įvertinami nustatant gamtinių dujų tiekimo saugumo papildomą dedamąją prie gamtinių dujų perdavimo kainos.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija iki 2018 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė